

Man gif derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal om Fremme af Forslag til Lov, hvorved Udfelsen af Brokornet og Bropenge- Afgiften til offentlige Broer i Kongeriget ophæves.

Indenrigsministeren: Idet jeg tillader mig at anbefale den nærværende Sags Fremme, skal jeg dog henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at der fra samtlige Amtscommuner, efter den Opfordring, der stete i sidste Session fra det angaaende samme Gjensstand nedsatte Udvalg, er indhentet og er hvervet Oplysninger om samtlige Broer, hvoraf der i Kongeriget svares Bropenge eller Brokorn, og at et Lovudkast af et temmeligt betydeligt Omfang, jeg troer 15 Paragrapher, fortiden er under Trykken. Da det imidlertid skal foredrages Hs. Majestæt i Statsraadet, og dette ikke kan afholdes førend een af de første Dage i næste Uge, saa vil jeg heller ikke kunne forelægge dette Forslag førend i næste Uge, og til den Tid maa jeg paa Regjeringens Begne forbeholde mig at fremkomme med et udførligt Forslag om hele dette Forholds Ordning. Det vil imidlertid ikke være til Hinder for, at denne Sag fremmes; jeg formoder nemlig, at der paa et senere Stadium, især da det er et indviklet Forhold, vil blive nedsat et Udvalg, og at da begge Love ville blive overgivne til det samme Udvalgs Behandling.

C. Jensen: Ja, efter den Udtalelse, jeg har hørt af den ærede Indenrigsminister, kunde jeg for mit Bedkommende være tilbøielig til at tage Forslaget tilbage, men jeg troer dog ikke, at der kan være Noget i Veien for, at det behandles. Naar der nemlig ogsaa fremkommer et Forslag fra Regjeringen, vil man kunne vælge mellem dem begge, hvilket efter min Mening bedst vil skee derved, at begge Lovforslag blive henviste til Behandling af eet og samme Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at Forslaget nyder Fremme.

Formanden: Da der saaledes ingen Indvending gjøres mod Forslagets Fremme,

skal jeg antage det for billigt uden Afstemning.

Efter Dagsordenen gif man derefter over til første Behandling af Forslag til Lov om Anlæggelsen af en Jernbane i Nørrejylland (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 39 ff.).

Fsberning: Jeg har allerede ved denne Sags Indbringelse henledet Opmærksomheden paa dens hele Standpunkt; og jeg skal nu, forinden jeg nærmere gaaer ind paa den, i Korthed betegne, hvorledes jeg i det Hele taget tænker mig Jernbaneforholdene ordnede i Danmark. Det forekommer mig, at enhver Jernbane paa en lille D ikke har Meget at betyde, og i alt Fald vanskelig kan blive til af Statshensyn. Jernbanen paa Sjælland er vel bleven til, men det er et Spørgsmaal, om det var en heldig Begyndelse; den er imidlertid nu bleven til, og den fører Blikket et Skridt videre. Dens Hovedfeil som Bane for Riget er, at den munder ud ved et bredt Belte, som til visse Tider af Aaret er impassabelt, eller hvor idetmindste Overgangen er forbunden med store Vanskeligheder. At føre den videre, igjennem Fyen, saalænge disse Vanskeligheder i en væsentlig Grad ikke ere ryddede afveien, vilde efter min Mening være en endnu større Feil — det vil sige, ifald man udførte den for Statens Regning; stete det for Privates Regning, var det en anden Sag — og dog vilde den i Fyen faae en vis Vigtighed, naar den paa en sikker Maade kunde bringes i Forbindelse med den jydskke Jernbane; thi den fynske Jernbane maa et blot munde ud ligeoverfor den Sjællandske ved Storebelt, men maa ogsaa munde ud ved Lillebelt, hvor den paa Grund af flere Omstændigheder støder paa væsentlige Hindringer. Naar vi altsaa tænke os en Jernbaneforbindelse i Danmark, som skulde bringe Staten sand Fordeel, saa maatte vi, efter hvad der er skeet, søge Midlerne til at forbinde — selv om det blev paa en noget ufuldständigere Maade, end det var at ønske — Jernbanestykkerne paa Derne med Jernbanerne paa Jastlandet. Ved første Diefkast fremstiller Storebelt sig som en, som det synes, næsten